

KLAGANDE

Naturskyddsföreningen Jämtland-Härjedalen, 893200-2713

MOTPART

Länsstyrelsen i Jämtlands län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslut den 14 januari 2019, dnr 218-274-2019, se bilaga 1

SAKEN

Skydds jakt efter en varg inom Tåssåsens sameby

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Förvaltningsrättens beslut om inhibition den 18 januari 2019 upphör därmed att gälla.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Jämtlands län har beslutat att bevilja skyddsjakt efter en varg inom Tåssåsens sameby. Skyddsjakten får bedrivas från och med 15 januari 2019 till och med 29 januari 2019. I beslutet har länsstyrelsen bedömt att samtliga förutsättningar för skyddsjakt är uppfyllda. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Förvaltningsrätten beslutade den 18 januari 2019 om inhibition av länsstyrelsens beslut.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Naturskyddsföreningen Jämtland-Härjedalen yrkar att beslutet ska upphävas och har bl.a. anfört följande. Länsstyrelsen har inte dokumenterat en skadebild förorsakad av den aktuella vargen som visar att skadan som uppkommit eller som ska förhindras är av sådan allvarlig natur att det är motiverat med skyddsjakt på en strikt skyddad art.

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut och har i yttrande anfört bl.a. följande. Onormal aktivitet hos GPS-försedda renar i området har observerats under perioden 7 – 10 januari 2019. Den sökande samebyn har ungefär 1 700 renar i området och en intilliggande sameby har cirka 4 000 renar inom och direkt väster om jaktområdet. Det aktuella området är ett känt problemområde för rennäringen i avseende på varg och skadebilden i området har hög förutsägbarhet. Svar på DNA-analys har erhållits den 21 januari 2019 och detta visar att den aktuella vargen är av skandinaviskt ursprung.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Enligt 23 a § första stycket tredje punkten jaktförordningen (1987:905) får beslut om jakt efter bl.a. varg meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom ske i syfte att bl.a. förhindra en allvarlig skada, särskilt på boskap, annan egendom eller för att skydda vilda djur.

Enligt 23 b § samma förordning får beslut om skyddsjakt på varg fattas om det finns förutsättningar enligt 23 a § efter ansökan från den som riskerar att drabbas av skada eller på eget initiativ. Om det finns en stor sannolikhet för att allvarlig skada kommer att uppstå får beslut om skyddsjakt fattas även om någon skada inte har inträffat.

EU- domstolen har i en dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 angående jakt efter varg i Finland (Europeiska kommissionen mot Republiken Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i art- och habitatdirektivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet.

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om samtliga förutsättningar för skyddsjakt är uppfyllda. Alla förutsättningar som anges i 23 a och 23 b §§ jaktförordningen måste vara uppfyllda för att skyddsjakt ska kunna beviljas.

Allvarlig skada

Skyddsjakt får beviljas även innan någon allvarlig skada har uppstått. Ett beslut om skyddsjakt i en sådan situation ställer mycket höga krav på förutsättningarna för att förutse angrepp från rovdjur. Det bör vara frågan om en klart förutsägbar situation där det i de flesta fall uppstår en allvarlig skada (Naturvårdsverkets riktlinjer för beslut om skyddsjakt, rapport 6568 s. 17).

Länsstyrelsen har bedömt att risken för allvarlig skada är stor, då förekomst av en varg som jagat och dödat minst en ren i samebyns vintergrupp har dokumenterats. Onormal aktivitet hos GPS-försedda renar har observerats under perioden 7 – 10 januari 2019. Den 13 januari 2019 dokumenterades en vargdödad ren, två döda renar där det inte går att bedöma dödsorsaken och blodspår efter skadade renar. Den sökande samebyn har ungefär 1 700 renar i området och en intilliggande sameby har cirka 4 000 renar inom och direkt väster om jaktområdet. Detta ger risk för allvarlig skada bestående i dödade renar och den stress, oro och skingringseffekt som vargnärvaron innebär. Upprepade störningar kan bl.a. leda till att vinterbetet blir låst på grund av nedtrampning, kraftig nedsättning av renarnas kondition, kalvförlust, låg födselvikt hos kalvar, ökad känslighet för sjukdomar och predation, trafikpåkörningar av skingrade renar och ekonomiska förluster. Det aktuella området är ett känt problemområde för rennäringen i avseende på varg och skadebilden i området har hög förutsägbarhet.

Förvaltningsrätten anser att länsstyrelsens redovisade förhållanden i utredning, beslut och yttrande visar att förekomst av en varg inom aktuellt område medför en stor sannolikhet för allvarlig skada. Den aktuella vargen har förvisso inte observerats under någon längre tid, men förvaltningsrätten finner att länsstyrelsens uppgifter om vad som tidigare är känt om området får godtas. Med hänsyn härtill bedömer förvaltningsrätten att det finns en stor sannolikhet för allvarlig skada inom det aktuella området. Kriteriet härom bedöms därför vara uppfyllt.

Gynnsam bevarandestatus

Länsstyrelsen har bedömt att skyddsjakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för vargen som art. Skyddsjakten beslutades innan den aktuella vargens genetiska status var fastställd med hänvisning till den akuta situationen och Kammarrätten i Sundsvalls dom i mål 2103-16. Genom länsstyrelsens yttrande har framkommit att svar på DNA-analys nu visar att den aktuella vargen är av skandinaviskt ursprung.

Förvaltningsrätten kan konstatera att vargen i Sverige har bedömts ha en gynnsam bevarandestatus (Högsta förvaltningsdomstolens avgörande, HFD 2016 ref. 89). Naturvårdsverket har dock i juni 2018 angett att vargens population minskat under de senaste tre åren och att populationen ligger nära de 300 vargar som är ett av kraven för gynnsam bevarandestatus. Enligt Naturvårdsverket är uttag för licensjakt efter varg obefintligt med rådande populationsstorlek och populationstrend och med beaktande av att ett uttag genom skyddsjakt kommer att ske (Naturvårdsverkets skrivelse den 7 juni 2018, NV-04186-18). Enligt förvaltningsrättens mening finns stor anledning att nogsamt övervaka upprätthållandet av vargens gynnsamma bevarandestatus. Förvaltningsrätten bedömer dock, utifrån samtliga nu kända uppgifter, att skyddsjakt efter den aktuella vargen i detta fall inte riskerar att försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus.

Annan lämplig lösning

Länsstyrelsen har bedömt att det saknas annan lämplig lösning än skydds-jakt och bl.a. anfört följande. Det finns inget annat vinterbetesområde att tillgå. Det handlar om stora områden och förutsättningarna att hägna in området är mycket dåliga, samt innebär orimliga insatser vad gäller underhåll, fodermängd och sjukdomsrisk. Erfarenheter av tidigare försök att mota bort och/eller flytta vargar från områden med ren visar att vargarna återvänder. Vintergrupperna bevakas redan i den utsträckning som är resursmässigt möjlig och det är oerhört svårt att upptäcka och avvärja ett pågående angrepp nattetid då de flesta jaktförsök av varg genomförs.

Förvaltningsrätten finner mot bakgrund av samtliga nu kända uppgifter inte skäl att ifrågasätta länsstyrelsens bedömning i denna del. Det kan därmed konstateras att det inte finns någon annan lämplig lösning än skydds jakt.

Sammanfattande bedömning

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att länsstyrelsen har haft grund för sitt beslut om skydds jakt efter en varg, då samtliga kriterier för skydds jakt är uppfyllda. Den avvägning mellan de i ärendet motstående intressena av att förhindra allvarlig skada och att skydda vargstammen som ska göras när det är frågan om ett undantag från det strikta skyddssystemet för varg får anses vara proportionerlig. Det har inte framkommit skäl att ifrågasätta de beslutade villkoren för jakten. Överklagandet ska därför avslås.

Eftersom förvaltningsrätten nu slutligt har avgjort målet ska det tidigare beslutet om inhibition från den 18 januari 2019 upphöra att gälla.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Överklagandet ska ges in till Förvaltningsrätten i Luleå men vara ställt till Kammarrätten i Sundsvall. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

chefsrådman

I avgörandet har även nämndemännen och deltagit. har föredragit målet.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Naturvårdsenheten

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

Tåssåsens sameby

Beslut om skydds jakt efter en varg inom Tåssåsens sameby

Beslut

Länsstyrelsen i Jämtlands län beviljar skydds jakt efter en (1) varg inom Tåssåsens sameby. Beslutet omfattas av de villkor som följer nedan.

Länsstyrelsen beslutar också att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Villkor

När får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får bedrivas från och med 15 januari 2019 till och med 29 januari 2019. Skyddsjakten får genomföras under hela dygnet.

Varje jakttillfälle initieras av Länsstyrelsen. Länsstyrelsen ska inför varje jakttillfälle kontaktas på telefon 010-225 30 40. Länsstyrelsen avlyser skyddsjakten om tillåtet antal vargar fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Länsstyrelsen äger rätt att omedelbart avlysa jakten om förutsättningarna för skydds jakt förändras eller om jaktförhållandena förändras på ett sådant sätt att jakten inte kan genomföras i enlighet med gällande bestämmelser samt villkoren i detta beslut.

Var får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får bedrivas inom jaktområdet enligt bilaga 2.

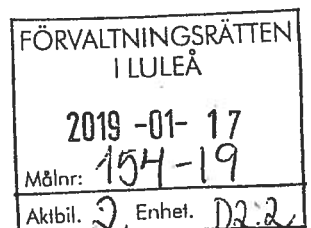
Länsstyrelsens personal som finns på plats får besluta att jakt som påbörjats i det angivna området får fullföljas även utanför området. Jakt får ske på annans mark.

Vilka djur får fällas?

Skyddsjakten omfattar en (1) varg.

Vilka får utföra skyddsjakten?

Länsstyrelsen utser efter samråd med samebyn jaktledare. Jaktledaren får utse maximalt tjugo (20) personer som får delta i skyddsjakten. Länsstyrelsens kontaktperson nås via Länsstyrelsens rovdjurstelefon 010-225 30 40.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

JAKTLEDARENS ANSVAR

Jaktledaren ansvarar för att:

- informera Polismyndigheten när skyddsjakten påbörjas samt vid skyddsjaktens slut samt om djur fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut
- vid behov kunna uppvisa dokumentation på vilka personer som deltagit vid respektive jakttillfälle
- försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra vilt kan finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen
- sådana kommunikationsmedel används under skyddsjakten så att villkoren i detta beslut kan uppfyllas
- samtliga jakttagare känner till beslutet och dess villkor i sin helhet

Jaktmedel och jaktmetoder

I Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18) anges vilka vapen och kulpatroner som får användas vid jakt efter varg.

Om det krävs för effektivt genomförande får skyddsjakten bedrivas med hjälp av hund. Maximalt tre (3) hundar får släppas efter en och samma varg under ett och samma dygn.

För att skyddsjakten ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt bedömer Länsstyrelsen att undantag från förbudet att nyttja motorfordon vid skyddsjakt ska utfärdas.

Utsedda jakttagare får, utan närvaro av Länsstyrelsens fältpersonal, söka efter samt ringa djuren med motorfordon. Om behov av ompostering finns får utsedd jaktledare och utsedda jakttagare frakta vapen på skoter i terräng.

Förföljande och avlivning från snöskoter och helikopter får endast utföras av personal särskilt utsedd av Länsstyrelsen. Skyddsjakten får bedrivas med hjälp av helikopter under förutsättning att såväl pilot som skytt har erfarenhet av sådan verksamhet.

Hantering av fälld varg

Länsstyrelsen beslutar att fälld djur tillfaller staten och omhändertas av Länsstyrelsen.

Bakgrund

Ansökan

Tåssåsens sameby inkom den 13 januari 2019 med en ansökan om skyddsjakt efter en varg inom sitt vinterbetesområde beläget i ett område söder om Rätan.

Sökanden anger följande i sin ansökan:

Tåssåsens sameby ansöker om skyddsjakt på en varg som uppehåller sig inom en vintergrupps renhjord, Nederhögen-Sörtjärn. Dokumentation har även gjorts av Länsstyrelsens personal. Vargen har redan skapat stora problem med bl a spridning av

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

ren, det finns jaktspår. Samebyn anser att skyddsjakten sker snabbt då detta är renar som har blivit utskilda och ska vara kvar. Renar som blir jagade hit och dit blir väldigt stressade och blir svårhanterade. I dagsläget så är renarna nu utspridda på ett väldigt stort område som skapar en massa extrajobb. Tagna renar är dokumenterade i Rovbase utav Länsstyrelsens personal.

Sökande kompletterar sin ansökan den 14 januari 2019 med följande:

Mellan torsdagen och fredagen observerades onormalt beteende hos pejlförsedda renar i området. Renarna var tidigare samlade, men mellan torsdag och fredag har renarna splittrats. På grund av fredagens storm var det inte möjligt att spåra och dokumentera något i området under fredagen.

Förekomst av varg i området

Länsstyrelsen har dokumenterat förekomst av en varg som jagat och dödat minst en ren i samebyns vintergrupp. Länsstyrelsen har samlat spillning som skickats för DNA-analys.

Skadebild

Vintertid består renhjorden av avelsdjur och kalvar som valts ut för framtida avel. Under vinterbetesperioden är det viktigt att renarna får betesro eftersom det gynnar renens förutsättningar inför vårens kalvning. I de fall renarna återkommande störs under vinterbetet påverkas renarnas kondition negativt.

Renarna gräver sig genom snön ner till bar backe för att beta. När renar oroas och skingras på grund av vargnärvaro är risken stor att de trampar ner ett annars orört snötäcke. Detta betyder att snön packas hårt, den fryser ofta snabbt ihop och bildar ett ispansar vilket gör att renarna inte längre kan komma igenom snötäcket och nå betet. Betessituationen är avgörande för renarnas, särskilt vajornas, kondition inför kalvningen.

Förutom dödade renar innebär vargangrepp stress och skingring av renhjorden vilket ger kaskadeffekter såsom trafikpåkörningar och ökad exponering i form spridda djur och därmed ökad risk för angrepp från såväl varg som andra rovdjur.

Som sökanden anför i sin ansökan är samebyn starkt beroende av betet i det område som vargarna uppehåller sig i på grund av att andra betesmarker förstörts under sommarens skogsbränder eller nyttjas av samebyns andra vintergrupper.

Lännsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

Skäl

Naturvårdsverket fattade den 22 december 2016 med stöd av 24 a § jaktförordningen (1987:905) beslut (NV-08042-16) om att överlämna rätten att besluta om skyddsjakt efter björn, varg, lo och järv till vissa länsstyrelser.

Beslutet fattas med stöd av 9, 18, 21, 22, 23 a tredje punkten, 23 b och 24 d §§ jaktförordningen. I beslutet har även reglerna i artikel 12 och undantagsreglerna beträffande jakt i artikel 16 i Art- och habitatdirektivet (92/43/EEG) beaktats.

Med stöd av 59 § jaktförordningen gäller detta beslut utan hinder av att det överklagas.

Dispens för användande av hagelvapen

Lännsstyrelsen ansökte dispens, hos Naturvårdsverket den 14 januari 2019, för att använda hagel vid skyddsjakt efter varg. Naturvårdsverket har vid tidpunkten för beslut om skyddsjakt inte fattat sitt beslut.

Lännsstyrelsens bedömning

Lännsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Lännsstyrelsen bedömer skadornas omfattning, förväntad skadebild, om skadeförebyggande åtgärder gjorts och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Lännsstyrelsen bedömer om skyddsjakt kan försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arten. Lännsstyrelsen beaktar också vargstammens utveckling i landet som helhet. Vidare bedömer Lännsstyrelsen om det går att identifiera speciellt skadegörande individer eller särskilt skadeutsatta områden.

Gynnsam bevarandestatus

Den skandinaviska vargstammen bedöms ha uppnått gynnsam bevarandestatus. Situationen som råder rörande denna varg gör det inte möjligt att bestämma individens genetiska status innan beslut om skyddsjakt fattas då risken för allvarlig skada är akut. I Kammarrättens dom i mål 2103-16 framkommer bland annat att beslut om skyddsjakt kan behöva fattas med kort varsel för att avhjälpa en akut situation och att det då inte alltid är möjligt att som en förutsättning för ett beslut om skyddsjakt kräva att lännsstyrelsen ska skaffa sig kännedom om en viss individs genetiska sammansättning. I det fall denna individ skulle visa sig vara genetiskt viktig bedömer Lännsstyrelsen med bakgrund av den uppkomna situationen att en skyddsjakt inte strider mot förutsättningen att skyddsjakten inte ska försvåra upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för vargen som art.

Allvarlig skada

Situationen för samebyn är akut då vargen i dagsläget jagar och dödar ren i samebyns vinterbetesområde. Samebyn har, på grund av vargens jaktförsök, skringrat hjorden över en stor yta. Det kommer krävas stora arbetsinsatser för att lyckas samla renhjorden igen så att samebyn kan fullfölja sin betesplan.

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

Som beskrivits under *Skadebild* består den allvarliga skadan bland annat av dödade renar och den stress, oro och skingringseffekt som vargnärvaron innebär.

Vinterbetesperioden är en sårbar period för renarna och upprepade störningar kan leda till kraftig nedsättning av renarnas kondition, vilket utöver kalvförlust genom att vajorna kastar sina kalvar. Det kan även leda till kalvar med låg födelsevikt vilket på längre sikt äventyrar kalvöverlevnaden och därmed den enskilda renägarens framtida inkomst. Nedsatt kondition hos såväl vuxna djur som ungdjur och kalvar gör också djuren betydligt känsligare för sjukdomar och predation, vilket kan innebära ökad dödlighet på både lång och kort sikt.

Samebyns renhjord är uppdelad i vinterbetesgrupper och en vinterbetesgrupp består oftast av ett eller ett fåtal renskötsföretag. Detta innebär att den förlust och skada som uppstår i området drabbar enskilda företagare och ett fåtal renägare vilket kan slå hårt mot den enskilde och innebära en omfattande ekonomisk förlust.

Vintergrupperna i området bestående av utvalda avelsdjur. Avelsdjuren består till största delen av dräktiga vajor och om dessa störs under vinterbetet riskeras allvarlig skada genom förlust av dessa djur. Det finns också en stor risk att de dräktiga vajorna kastar sina kalvar om de utsätts för den stress vargnärvaro innebär.

Som tidigare beskrivet under *Skadebild* är en förutsättning för att renarna ska nå vinterbetet att de kan gräva sig genom snön för att nå ner till det. När renar oroas och skingras på grund av vargnärvaro är risken stor att de trampar ner ett annars orört snötäcke. Detta innebär att snön packas hårt, fryser ihop och bildar ett ispansar som renarna inte kan gräva sig igenom. Betet blir låst och det kan snabbt leda till allvarlig skada då betessituationen är avgörande för renarnas, särskilt vajornas, kondition inför kalvningen.

Samebyn löper dessutom en risk för att renarna kan jagas ut på Europaväg 45 eller någon av de andra närliggande landsvägar.

Länsstyrelsen bedömer att samebyn lider allvarlig skada och att situationen sannolikt kommer att förvärras

Annan lämplig lösning

Det aktuella området är för samebyn ett viktigt vinterbetsområde. På grund av sommarens bränder är samebyns begränsade vinterbetesresurser nu än mer begränsade. Den skadeförebyggande metod som normalt fungerar bäst mot predation på ren är att hålla väl samlade hjordar. Varg jagar med en metod som innebär att renhjordarna skingras och sprids över en stor yta vilket medför ökad exponering för predation av både varg och andra rovdjur.

Andra alternativa metoder som diskuterats är:

1. Låta renarna beta på någon annanstans

För att kunna flytta renarna krävs att samebyn har tillgång till andra vinterbetesområden, vilket de i det här fallet inte har. Övriga vinterbetesområden är

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

redan upptagna av andra vintergrupper eller otillgängliga på grund av annan exploatering och sommarens bränder.

1. Hägna in och fodra renarna

Det kan inte anses som en lämplig lösning att hägna in vinterbetesområdet, det rör sig om stora områden och förutsättningarna för att uppföra ett hägn på denna plats under denna tid är mycket dåliga. Metoden kan heller inte anses som lämplig över längre tid då den innebär orimliga insatser vad gäller underhåll av hägn, fodermängd och sjukdomsrisk för renarna.

2. Störa, mota bort eller flytta vargarna

Erfarenheter av tidigare försök att mota bort och/eller flytta vargar från områden med ren visar att vargarna återvänder till renarna, varför detta inte är en metod som kan förväntas hjälpa i denna situation. Vidare bedömer Länsstyrelsen det osannolikt att skrämrelse av eller försök att mota bort vargen kommer avhjälpa problemet för rennäringen då området återkommande besätts av varg.

3. Ökad bevakning

Vintergrupperna av ren bevakas redan i den utsträckning som är resursmässigt möjligt. Nattetid, då de flesta jaktförsök av varg genomförs, är det också oerhört svårt att upptäcka och avvärja ett pågående angrepp, varför effekten av ökad bevakning och närvaro vid hjorden har begränsad, om någon, effekt. Mot bakgrund av detta bedömer Länsstyrelsen att det saknas annan lämplig lösning.

Beslutets verkställighetstid

Länsstyrelsen bedömer att situationen är akut för samebyn varför det är angeläget att skyddsjakten kan genomföras så fort som möjligt.

Information

Jakt som inte följer angivna villkor sker utan stöd av detta beslut och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott återfinns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länsstyrelsen erinrar om 22 § jaktförordningen där det framkommer att ett skjutvapen som förvaras i ett motordrivet fortskaffningsmedel inte får ha ammunition i vapnets patronläge eller magasin.

Länsstyrelsen erinrar om att skyddsjakten enligt 27 § jaktlagen ska bedrivas på ett sådant sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

Länstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2019-01-14

Diarienummer
218-274-2019

Delaktiga i beslutet

Detta beslut har fattats av viltchef [REDACTED] efter föredragande av [REDACTED]. I den slutgiltiga handläggningen har även vilthandläggare [REDACTED] och vilthandläggare [REDACTED] deltagit.

[REDACTED]
Viltchef

[REDACTED]
Vilthandläggare

Bilaga 1 Hur beslutet kan överklagas
Bilaga 2 Karta över jaktområden

Sändlista

Tåssåsens sameby
Naturvårdsverket
Polisen
Statens Veterinärmedicinska Anstalt
Länstyrelserna i norra rovdjursförvaltningsområdet
Länstyrelsen Dalarna
Skandulv
Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från beslutets datum.

Hur räknar vi ut tiden?

Sista dagen för överklagande är exakt 3 veckor från den veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen för överklagande är en helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.